

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

- Το πρώτο τους παιδί, αγοράκι, απόχτησαν στην Παλαιοπαναγιά, ο Γεώργιος και η Σοφία Σμυρνιού.

Η Σοφία είναι κόρη του Γιάννη και της Βούλας Βελώνη, από την Αράχοβα, οι οποίοι είναι ευτυχείς που απόχτησαν το 40 εγγονάκι τους.

- Στις 15-11-01 ο Γιάννης και η Μάρθα Βελόδεκη, (γένος Κοντομπάση) από τη Βαμβακού, απόχτησαν στην Αθήνα το δεύτερο παιδί τους, κοριτσάκι.

Να ζήσουν τα νεογέννητα.

Αρραβώνες

Αρραβωνιάστηκαν ο Παρασκευάς Γεωργίου Κολοβός από τις Καρυές και η Ευφροσύνη Θεοδωροπούλου από τον Πύργο Ηλείας.

Συγχαρητήρια και καλά στέφανα.

Γάμοι

- Στις 18 Μαΐου 2002, ώρα 7 μ.μ., στον ιερό ναό Αγίας Κυριακής στο χωριό Λάθουκα Αργολίδος, παντρεύτηκαν ο Δημήτρης Παν. Δήμας από τις Καρυές και η Κυριακή ΝΙΚ. Δρούλια (γένος Λάτσο), από τον Λάθουκα.

Μετά το μοστήριο ακολούθησε γαμήλιο τραπέζι και γλέντι στον όμφορο κήπο του εξοχικού κέντρου Κώστα Αρδάμη, στους Μύλους Άργους.

Τα νυφικά στέφανα αντάλλαξαν οι νοού του Δημήτρη, Βασίλης και Αννίτα Πρεκεζέ.

Να ζήσουν ευτυχισμένοι!

Στον Άγιο Κωνσταντίνο 21-5-02

Κάτασπρο το εκκλησάκι των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, πάνω στον καταπράσινο λόφο, έφερε κοντά του πολλούς προσκυνητές. Καθαρός και φροντισμένο από την παραμονή, που εψάπιν ο εσπερινός και ανήμερα με τη θεία λειτουργία με αρτοκλασίες και προσφορά δώρων, έδωσε σε όλους ξεχωριστή ευχαρίστησην. Θύμιζε πασχαλινές ημέρες.

Και του χρόνου!

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΑΡΤΟΣΚΕΥΑΣΜΑΤΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

“Ο ΣΙΤΟΣ”

Αναλαμβάνουμε παραγγελίες για άρτους, μνημόσυνα (δίσκους, αρτίδια, παξιμαδάκια) καθώς και γλυκισμάτα όλων των ειδών για γάμους, βαπτίσεις και άλλες κοινωνικές εκδηλώσεις.

Σταυρούπια Δαπλακούρα

Καρυές - Λακωνίας

Τηλ. κατ.: (0731) 95159, οικ.: 95587, ΚΙΒ.: 0973-208360

ΕΦΥΓΑΝ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΣ

Στις 5-4-02 άφησε την τελευταία του πνοή, στο σπίτι του στην Αγία Παρασκευή Αττικής, ο οδοντίατρος Τάκης Δημητράκος.

Ήταν το πρώτο από τους δύο γιους του Μιχάλη και της Λιγυερής Δημητράκου (γένος Παπά από τη Βαμβακού). Η οικογένεια Δημητράκου, Μανιάτικης καταγωγής, ήταν δημιουργοί του περίφημοι «εκδοτικού οίκου Δημητράκου» στην Αθήνα. Η οικογένεια αρκετά από τα χρόνια της κατοχής έμενε για πλήγους μήνες στου Τσούνη, όπου είκαν σπίτι και από το χωρίο αυτό ο Τάκης είχε την καβή τύχη να παντρευτεί μια εξαίρετη νέα, την Ελένη Κων. Γιάνναρη.

Μαζί της έζησε μια ευτυχισμένη ζωή, με αγάπη και κατανόηση και απόχτησαν δύο εξαιρετικούς γιους, το Μιχάλη και τον Κώστα, επιστήμονες που συνεχίζουν να υπηρετούν την οδοντιατρική.

Συντετριμένην η καβή του Ελένην, τα πολύαγαπημένα του παιδιά, τα αδέλφια και όλοι οι συγγενείς και φίλοι, παραβρέθηκαν στην κηδεία του, στον Προφήτη Ηλίας Παρασκευής. Από την Αμερική ήλθε ο αδελφός της Ελένης Ζαχαρίας Γιάνναρης και όλοι άκουσαν με συγκίνηση τον δάσκαλο Κώστα Μουστή, από τη Σελήνα που αποχαιρετά τον ανεκτίμητο Τάκη Δημητράκο με αυτά τα λόγια.

Αγαπητέ μου Τάκη,

Έφυγες από κοντά μας για πάντα. Έφυγες για το τελευταίο σου μακρινό ταξίδι που, όπως όλοι γνωρίζουμε, είναι ταξίδι χωρίς επιστροφή.

Μεγάλην πάππη πλημμυρίζει σήμερα την ψυχή μας και πολύ μας συνέχει ο πόνος για το χαμό σου.

Είναι αιτήθεια ότι, σαν άνθρωπος και επιστήμονας με τόσες πνευματικές και επαγγελματικές αρετές, είχες εντυπωσιάσει κυριολεκτικά όλους εκείνους που είκαν την ευτυχία να σε γνωρίσουν από κοντά και να συνδεθούν στενά μαζί σου.

Είκες... αγαπητέ Τάκη, πρώτα και πάνω από όλα ανθρωπική και επαγγελματική συνείδηση, κάτι που τόσο σπάνια συναντά κανείς στους ανθρώπους των καιρών μας.

Τάκη,

όπως ο άνθρωπος έρχεται στην ζωή χωρίς να το ξέρει και χωρίς να το θέλει, έτσι και φεύγει απ' αυτή την προσωρινότητα της ύπαρξής του. Έτσι έφυγες και Συ, αγαπητέ μου Τάκη, και πήρες το δρόμον εκείνον που δεν μπορεί να προσδιορίσει και να γνωρίσει ο ανθρώπινος νους.

Σε λίγο το χώμα της ΑΤΤΙΚΗΣ γης θα σε σκεπάσει για πάντα. Παρέα σου δε θάναι πλέον ούτε νηστή και αφοσιωμένη σύζυγός σου ΕΛΕΝΗ ούτε ο δύο περέβετες γιοι σου, Μιχάλης και Κών/νος, ούτε οι συγγενείς σου, ούτε οι φίλοι και γνωστοί σου.

Παρέα σου, μόνιμα πλέον, θάναι τα πουλούδια της άνοιξης, ο καθαρός και ανάλαφρος του χώρου αγέρας και το γηνικό κελάδόμα των πουλιών για να θυμίζουν στους επερχόμενους ότι ο άνθρωπος στην ζωή είναι ένας διαβάτης, ένας περαστικός.

Μοιάζει με το πουλούδι που γεννιέται, μεγαλώνει, μαραίνεται και πιώνει.

Τάκη,

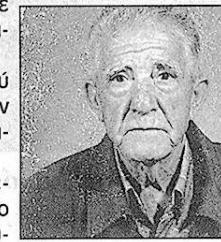
η Αθήνα σε μεγάλωσε και σε ανέδειξε και η Αθήνα σου πήρε την τελευταία ανάσα, την τελευταία πνοή.

Σε μένα, αγαπημένα σύγγαμβρε, έπεις ο κλήρος να σου απευθύνει τον ύστατο τούτον χαιρετισμό και να ευχηθεί σε μέρους όλων, να είναι επαφρό το χώμα που θα σε σκεπάσει και η μνήμη σου αιώνια!!

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΟΥΣΗΣ ΕΚΠ/ΚΟΣ

ΚΑΝΑΤΑΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ

Στις 15-4-02 απεβίωσε στην Αθήνα ο Ανάργυρος Κανατάς.

Γεννήθηκε στη Βαμβακού Λακωνίας το 1926 και πήταν για την Χριστίνα και του Βασίλη Κανατά.

Κατά την επιθυμία του ενταφιάσθηκε στο αγαπημένο του χωριό, όπου τον συνόδευσαν στην τελευταία του κατοικία, η σύζυγός του Γεωργία, τα παιδιά του, εγγόνια και πολλοί συγγενείς, πατριώτες και φίλοι.

Με μεγάλη συγκίνηση, ο πρωτότοκος για γιο του Τάκης Κανατάς την απούθυνε τον τελευταίο χαιρετισμό μετά την νεκρώσιμη ακολούθια που εψάλη στον ιερό ναού Αγίου Χαραλάμπους, της Βαμβακού, στις 18-4-2002.

Πατέρα μας πολύαγαπημένες.

Ότι πήγα και να πω δεν είναι αρκετά για να εκφράσω την ευγάνωσή μου και των αδελφών μου, για όσα έκανες για εμάς.

Μαζί με την μάνα μας μας δώσατε το πιο πολύτιμο δώρο που μπορούσατε να μας δώσετε ποτέ - την ίδια την ζωή μας!! Πριν 46 χρόνια σε αυτό εδώ το χωριό πρωτοείδη το φως της ζωής. Εδώ πρωτογνώρισα την παράγκα που πουλούσατε καφέδες σε όλους τους περαστικούς για να μπορέσετε να μας ζήσετε. Εδώ πρωτοκάουσα δύο εσούς είσαι ο «Κολέγας». Ήπηλης πατέρας είσαι ο φωτογράφος». Θυμάσαι αυτήν την κόκκινη μπαχάνη που γύριζες όπλη την Αθήνα με αυτήν τη μπαχάνη στην τοπίνη για να βγάζεις το ψώμα της οικογένειας; Εγώ πάντα ποτέ θυμάμαι και πολλούς άπλος κόσμος σε θυμάται έτσι. Με τα αστεία σου και το χιούμορ σου. Μετά ήρθε και ο Βασίλης, τα στόματα έγιναν 5, η τροφή πήγη, άρα ήρθε η ώρα για μια πολύ μεγάλη απλαγή στην ζωή όλων μας. Με την βοήθεια της θείας Λυγερής Φεύγουμε για Αμερική. Μόνο 42 ώρες ταξίδι ήταν από Αθήνα μέχρι Σαν Φρανκίσκο! Μια δύσκολη αρχή για την πιο δύσκολη ζωή που θα ακολουθούσε.

Ax Patέρα, θυμάσαι το τυπογραφείο του Ραγκαβή που δούπευες και το σπίτι της θείας Λυγερής, που 11 άτομα ζούσαμε μαζί και ο θείος θανάτης μας έφτιαχνε πρωινό; Μετά ήρθε η ώρα να πάμε στο Σικάγο, να δοκιμάσουμε τη μοιρά μας εκεί. Τα παιδιά σου μεγάλωναν μαζί και τα έζοδα. Εσύ δούπευες όπλο νύχτες, η μάνα στην πηγή για να μπορέσετε να τη βγάλετε πέρα. Δούπεψες ακόπη πατέρα, και απέκτησες πολλά, αλλά το πιο σημαντικό από όλα απέκτησες τρία καβά παιδιά, που ακόμα ακολουθούν τις αρχές σου για την ζωή και τις θητικές σου αξίες. Ποτέ δεν σου άρεσε η Αμερική, και πάντα ήθελες να γυρίσεις πίσω στην Επλάδα. Παρ' όλ' αυτά έκατον τόσα χρόνια για να μας σημαδίσεις και να μας δώσεις όπλα για την ζωή.

ΕΦΥΓΑΝ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΦΡΑΓΚΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

Την Παρασκευή 10-5-02 πέθανε στην Αθήνα ο Διαμαντής Φράγκος σύζυγος της Ρούπας Κοντογιάννη, από του Κλαδά, σε ηλικία 71 ετών.

Ο εκληπτών γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα, σπουδάσας μηχανολόγος και είχε την καλή τύχη να παντρευτεί με τη Ρούπα, με την οποία δημιούργησε μια εξαιρετική οικογένεια με ένα γιο, το Δημήτρη και μια κόρη την Ελένη, που είναι και οι δύο φοιτητές. Σκληρή μοίρα, έπειτα από σύντομη ασθένεια, τον έκαμε να αποχωριστεί την πολύαγαπημένη του οικογένεια, αδέλφια, εξαδέλφια, την πεθερά του θεια-Ελένην Κοντογιάννη που τον υπεραγαπούσε.

Στο κοιμητήριο Αμαρουσίου, αμέτρητοι ήταν οι συγγενείς και φίλοι που τον αποχαιρέτισαν με θλίψη. Από του Κλαδά ήταν ποιήμαν με πατριώτες που τον έβαν αγαπώντες και τον εκτιμούσαν - όπως δύο δοσι των γνώριζαν - καθώς και ο ιερέας του Κλαδά παπα-Βασίλης Μιχαλόχροντας, ο οποίος συμμετείχε στην νεκρώσιμη ακολούθια και συμπαραστάθηκε στη βαρυπενθύμια οικογένεια.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΑΣ. ΧΟΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ

Στις 25 Μαΐου πέθανε στο νοσοκομείο της Σπάρτης, ένας εξαιρετικός Αραχοβίτης, αφίνοντας δυσαναπλήρωτο κενό στο χωρίο ο Χρήστος Χονδρόπουλος.

Γεννήθηκε το 1926 στις Καρυές και ήταν το πρώτο από τα 8 παιδιά του Βασίλη και της Νικολέττας Χονδρόπουλου (γένος Θεοδωράκην).

Νεαρός εργάστηκε στην εταιρεία «Βωξίτες Παρνασσού» των Αφών Ηπιοπούλου και αργότερα ασχολήθηκε με προβολές κινηματογραφικών ταινιών, μια εργασία που τουν έκανε γνωστό σε όλη τη Λακωνία.

Αν και αυτοδίδακτος σ' αυτή την τέχνη, εξεπλήθηκε και έκανε εξαιρετικές προβολές ταινιών σε όλα τα χωριά, ακόμα και στη Σπάρτη και δημιούργησε μια κερδοφόρα επιχείρηση με 15 μηχανές προβολής με τις οποίες εργάστηκε επί δέκα ή και περισσότερα χρόνια και σταμάτησε όταν εμφανίστηκε η τηλεόραση.

Με τη γεωργία ασχολήθηκε επιμελώς γιατί αγαπούμε τη γη και τα τελευταία χρόνια ήταν ένας συστηματικός καλλιεργητής, από τους επίλακτους που έχουν απομείνει στα χωριά.

Ήταν άνθρωπος έξυπνος, ευγενικός, ευχάριστος, αγαπητός σε όλους.

Παντρεμένος από το 1963 με τη Φωτεινή Δικαίου από τη Γκοριτσά, από την οποίαν δύο καλά παιδιά, το Βασίλη και την Τέτα, καθηγήτρια, που του χάρισε δύο εγγονάκια, ακόμη η κακή μοιρά του έκανε να αποχωρίστει πρόσωρα την αγαπημένη του οικογένεια, τα αδέλφια του, αλλά τους συγγενείς φίλους και συμπατριώτες, που δύοι τον αγαπούσαν και τον εκτιμούσαν πολύ γιατί, ήταν ένας τίμιος και συνετός από πάσης απόψεως άνθρωπος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΡΗΣΤΟΥ ΒΟΥΚΥΔΗΣ

Πατέρης ημερών έφυγε από τη ζωή ο Γεώργιος Βουκύδης, καθηγητής Φιλολογίας, Γυμνασιάρχης και Επιθεωρητής Μέσης Εκπαίδευσης.

Γεννήθηκε στις Κροκέες το 1905 και ήταν γιος του δάσκαλου Χρίστου Βουκύδη, από τις Καρυές. Διδαξε σε πολλά γυμνάσια της πατρίδας μας και συνταξιοδοτήθηκε ως Γενικός Επιθεωρητής στη Λειβαδία Βοιωτίας. Ως συνταξιούχος μοιράζετον τον καιρό του ανάμεσα στην Αθήνα και στις Κροκέες. Αγαπούσε ιδιαίτερα την Αράχοβα και ήταν μέλος του Δ.Σ. του Συνδέσμου Απανταχού Καρυατών επί σειράν ετών και έδεικνε εξαιρετικό ενδιαφέρον για όλα τα ζητήματα που απασχολούσαν το χωρίο. Ήταν ένας εξαιρετός εκπαιδευτικός και εξαιρετικός άνθρωπος.

ΣΠΥΡΑΤΟΣ ΤΑΚΗΣ

Στις αρχές Απριλίου 2002 πέθανε εαφνικά από καρδιακή προσβολή στο Σικάγο ο Ερωτόκριτος (Τάκης) Σπυράκης, νεός 47 ετών, σύζυγος της Αναστασίας Παρθένου και γαμπρός του Κώστα και της Αφροδίτης Παρθένου (γένος Γεωργ. Διαντζίκην).

Η κηδεία του έγινε στην ιδιαίτερη πατρίδα του, στο χωρίο Αιθέρας Κεφαλλονιάς όπου ζουν οι όγκειοι γονείς του.

Εκεί συντετρίψμενοι τον συνδέουσαν στην τελευταία του κατοικία οι γονείς του, η αγαπημένη σύζυγος του Αναστασία, οι γιοι τους Ευθύμιος και Κωνσταντίνος, τα αδέλφια του, τα πεθερικά του, θείοι, θείες, εξαδέλφια, ανύψια και άλλοι ουγγανείς, φίλοι και πατριώτες του. Είναι πολύ θηβεύρο να ξάνθωνται νέοι και καλοί άνθρωποι, πριν προλάβουν να πραγματοποιήσουν τα ονειρά τους και να χαρούν τη ζωή τους με τα αγαπημένα τους πρόσωπα.

- Στις 16-3-02 πέθανε στην Αθήνα ο Ιάκωβος Κορφιάτης, σε ηλικία 76 ετών.

Ήταν το πρώτο παιδί του Γεωργίου Κορφιάτη και της Ελένης, γένος Γεωργ. Πίτσιου. Ζούσε στην Αθήνα και ήταν επί πολλά χρόνια γραμματέας στο Δήμο Αργυρούπολης. Ήταν παντρεμένος και είχε δύο γιους και μια εγγονούλα. Ήταν αδελφός της Μάρθας Βουτσινά.

- Στις 3-4-02 πέθανε στο νοσοκομείο Σπάρτης ο Ναναγιώτα, κύρια Ανδρέα Καρύγιαννη, σε ηλικία 91 ετών. Γεννήθηκε στις καρυές και ήταν κόρη του Θόδωρου και της Ευσταθίας Κάκκαρη. Ευτύχησε να αποκτήσει 4 παιδιά (3 εγγόνια και μια κόρη) και να καμάρωσε 12 εγγόνια και 23 δισέγγονα. Όλα τα παιδιά μετανάστευσαν στην Αμερική και η ίδια έμεινε αρκετά χρόνια κοντά τους, αλλά τα τελευταία χρόνια της τα έζησε στην Αράχοβα μαζί με το γιο της Νίκο, όπου και αναπαύτηκε. Ήταν μια από τις καρυές, σεβασμίες Αραχοβίτους.

- Στις 25 Μαρτίου 02 πέθανε στο νοσοκομείο Σπάρτης ο Δημήτρα, κύρια Βασιλείου Τσόπελα, γ. Ντάρμου, συνταξιούχος ΟΓΑ, σε ηλικία 79 ετών.

Κλαδάς - Βαμβακού

- Στις 24-3-02 πέθανε και κηδεύτηκε στην Καλλιτέρα, κύρια Νικολάου Γαλάτα, από τη Βαμβακού.

Ήταν μια λεβεντογυναίκα που αγωνίστηκε σκληρά να μεγαλώσει τα 7 παιδιά της (4 κορίτσια και 3 αγόρια) αφού ο άνδρας της ακοτώθηκε στην κατοικία.

Έζησε περισσότερο από 90 χρόνια και από την πρώτη περιοδού της έζησε 15 εγγόνια και 15 δισέγγονα και είχε την αγάπη και την εκτίμηση όλων.

- Διος ερβδομάδες αργότερα πέθανε και κηδεύτηκε στην Πλατάνα το γαμπρό της Δημήτριος Γρουμόπος, σύζυγος της κόρης της Μαρίας Γαλάτα, σε ηλικία 78 ετών.

- Στη Βαμβακού πέθανε και κηδεύτηκε στην Βεράντα της Γεωργία Σερβέτη, 90 ετών. Απόκτησε 4 παιδιά και πολλά εγγόνια.

Αφυσσιού

- Στις 15 Απριλίου, πέθανε στους Αφυσσούς και κηδεύτηκε στα Βρέσθενα ο Γεώργιος Κων/νου Μπλάθερας, 94 ετών.

- Στις 26 Απριλίου πέθανε και κηδεύτηκε στους Αφυσσούς ο Ανδρέας Παν. Ανδριτσιώτη, 81 ετών.

Η ΕΦΥΓΕΙΡΑ ΜΑΣ ΕΚΦΡΑΖΕΙ ΘΕΡΜΑ ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΤΩΝ ΘΑΝΟΝΤΩΝ.

ΣΠΥΡΟΣ Θ. ΜΑΤΑΛΑΣ

Στις 11-3-02 έφυγε από τη ζωή ο Σπύρος Ματάλας σε ηλικία 55 ετών, κτυπημένος από την επιρραπό νόσο. Ήταν το μικρότερο από τα 6 παιδιά του Θόδωρου και της Αθεξάνδρας Ματάλα. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Τρίπολη μετά την παραμονή του μάρπια-Θόδωρου αιλιά σταδιοδρόμησε στην Αθήνα, όπου μαζί με τα αδέλφια του, με την υποδειγματική και υπεύθυνη εργασία τους, εξεπλήθικαν σε ονυμαστούς εργολάβους οικοδομών. Ο Σπύρος ήταν ένας γνήσιος νέος και το χαμόγελο δεν έχειπε από το όμορφο πρόσωπό του, που αντανακλάστηκε στην καθούσα και την ευγένεια της ψυχής του.

Αφούς απαργύρωσε την αναπημένη του σύζυγο Δώρα, την κόρη του Αθεξάνδρα, φοιτήτρια και τη πολύαγαπημένη του πατέρια. Η υπερήπικη μητέρα του 93 ετών δεν αντικρίσθηκε την πρώτη αναπηροποίηση της ζωής του πατέρα.

Στην κηδεία του, στο κοιμητήριο των Ζωγράφου αμέτρητοι συγγενείς και φίλοι των συνδέουσαν με θλίψη στην τελευταία του κατοικία.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ χήρα

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΙΧΟΠΟΥΛΟΥ

(γ. ΠΡΕΚΕΖΕ)

Στις 14 Μαρτίου πέθανε στο σπίτι της στη Νέα Φιλαδέλφεια - η Παρασκευή κήρα Ιωάννου Μιχοπούλου, σε ηλικία 90 ετών.

Ήταν κόρη του Γιώργου και της Δημήτρας Πρεκεζέ (γένος Κονταπώνη). Αδέλφιος είχε το Δήμο, που σκοτώθηκε στην επιδρομή των Γερμανών, τον Ιούλιο 1944 στον Πάρνωνα μαζί με τη μάνα τους και τον καπετάνιο του ΕΛΑΣ Θόδωρο Πρεκεζέ.

Η ίδια ήταν αγωνίστρια της Εθνικής Αντίστασης και είχε αναδικεύτηκε στην Ανθυποδιοχαγό του Δ.Σ. Πελοποννήσου και τον Ιούνιο 1949 συνελήφθη από απόσπ

ΟΜΟΓΕΝΕΙΑ

Ένας Αραχοβίτης φιλοτελιστής με πολλά βραβεία και διακρίσεις

Ο Πάνος Γιαννόπουλος του Ιωάννου, γεννήθηκε και μεγάλωσε στις Καρυές, τελείωσε το σχολείο και έζησε εδώ τα παιδικά και εφηβικά του χρόνια.

Παρακολούθησε μαθήματα επαγγελματικής σχολής και πήγε δύπλωμα σχεδιαστού και κατασκευαστού υποδημάτων. Το 1955 μετανάστευσε στην Αμερική, όπου ειδικεύτηκε και εργάστηκε ως κατασκευαστής ορθοπεδικών υποδημάτων και έκαψε δική του επιχείρηση.

Παντρεύεντος από το 1953 με την εξαιρετική Αραχοβίτη πούλη Ελένη Παρ. Κερχούλα, δημιούργησαν μια καλή οικογένεια με τρία παιδιά. Ο ίδιος μιλάει με συγκίνηση για τα πρώτα δύσκολα χρόνια: «Ηλιάμε την Αμερική την 1η Δεκεμβρίου 1955 χρόνι να γνωρίζουμε τίποτα, όπως την Αγγλική γλώσσα σύντε τη συνθήκης θα βρούμε για τη νέα μας ζωή. Μας βοήθησε ο Θεός να έχουμε καλή υγεία και να προκόψουμε με στήριξη εργασία. Η Ελένη και εγώ έμαστε ευχαριστημένοι γιατί σπουδάσαμε τα παιδιά μας, δύο αγόρια και μια κόρη, έχουμε νυνάδες Ελληνίδες και γαμπτόρ Έλληνα, έχουμε έξι εγγόνια και ίσως αποχήσουμε και αλλά».

Ο Πάνος Γιαννόπουλος εκτός από καλός οικογενειάρχης είναι και καλός Αραχοβίτης και δραστήριο μέλος της Αδελφότητας Αραχοβίτων Σικάγου, της οποίας διετέλεσε πρόεδρος και επί σειράν ετών τομίας, υπεύθυνος πάρουν, εκκλησιών κ.λ. και μάζει με όλους τους συμπατριώτες κρατούν το Σύλλογο ζωντανό με πολλές δραστηριότητες, οι οποίες απαιτούν στήριξη δουλειάς και συντονισμένες φροντίδες.

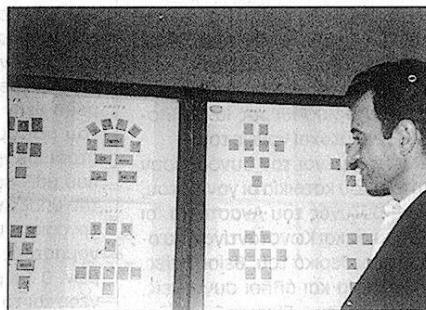
Αφορμή δύως για τη σύνταξη αυτού του άρθρου είναι μια ξεχωριστή ενασχόληση και αγάπη που εκδηλώνει ο Π.Γ. για την Ελληνική Γραμματοσήμα.

Ο φιλοτελισμός είναι ένα hobby ανθρώπων που έχουν μια ευαισθησία προς κάθε τι ωραίο και καλλιτεχνικό.

Οι φιλοτελιστές είναι συλλέκτες αυτών των μικρών αριστούργημάτων, τα οποία αποθησαύριζουν με τις «σειρές» τους την ιστορική ζωή ενός έθνους, τη θρησκεία του, τον αθλητισμό, την καλλιτεχνική ζωή, τη φύση και άπειρες άλλες εκδηλώσεις της ζωής των ανθρώπων από γενιά σε γενιά.

Τα Ελληνικά γραμματόσημα έχουν μια τεράστια ποικιλία διότι από τότε που ιδρύθηκαν τα Ελληνικά Ταχυδρομεία, σπουδαίοι χαράκτες αποτύπωσαν σ' αυτά θέματα από την πανάρχαια και τη νεώτερη ιστορία μας και από όλες τις εκφάνσεις της ζωής του τόπου. Δεν γνωρίζω το θέμα αυτό, αλλά

Φίλε κύριε Γιαννόπουλε,
Τα συγχαρητήριά
μου. Το 20ετέτο είναι
γνήσιο, ένα από τα ελάχιστα γνωστά, ελάχιστα με γνήσια γόμα.
Το υπέργαφα.
Φιλικά
P.J. Drossos 1 St.
Denys Place Athens
136 Greece

ψές που περιλαμβάνει η συλλογή Ελληνικών γραμματοσήμων του Αραχοβίτη Πάνου Ιω. Γιαννόπουλου.

Ελλάδος

- 1861-1886 Εδρού Κεφαλές. Ολυμπιακόι 1896 και 1906 κ.λπ.
- 1912 Πρόσθετα τέλη Εθνικής Περιθάλψεως και Κοινωνικής Προνοίας
- 1875-1943 Ευάριθμα εισπορτάτεα
- 1926-1958 Αεροπορικές εκδόσεις
- 1916 Άγιον Όρος
- 1913 ΔΕΔΕΑΓΑΤΣ (Αλεξανδρούπολις)
- 1912 Κουνόνη Νησιωτών (Δωδεκάνησα)
- 1913 Θράκη
- 1912 Ελεύθερη Πολιτεία Ικαρίας
- 1913 Καβάλας - είναι πολλά ψεύτικα
- 1912 Μυτιλήνη (Λέσβος)
- 1912-13 Λήμνος
- 1919 Σμύρνη - είναι πολλά ψεύτικα
- 1878 Σάμος
- 1859 Ιονικόν Κράτος
- 1914 Αυτόνομος Ήπειρος
- 1898 Κορήτη, Αγγλικό Ταχυδρομείο Ηράκλειον
- 1899 Ρωσικό Ταχυδρομείο Ρεθύμνης
- 1903 Αυστριακό Ταχυδρομείο στην Κορήτη
- 1902-03 Γαλλικό Ταχυδρομείο στην Κορήτη
- 1900 Ιταλικό Ταχυδρομείο στην Κορήτη
- 1900 Κορητική Πολιτεία
- 1905 Χειροποίητη έκδοση επαναστατών Θερίσου

Πάνο, θερμά συγχαρητήρια.

Αννίτα Γ.Π.

**ΣΤΟ TORONTO,
CANADA ΤΟ
550 ΣΥΝΕΔΡΙΟ
της Παπλακωνικής
Ομοσπονδίας Αμερικής
και Καναδά**

Με ανακοίνωση της Πα. Ομ. Αρ. και Καναδά, την οποία υπογράφει ο Αραχοβίτης Κώστας Βαρλόκωστας, πρόεδρος της Παπλακωνικής Ontario, καθεί όλα τα μέση και τους φίλους στο 550 Συνέδριο, το οποίο θα γίνει στο πανέμορφο Τοροντό από 19 έως 23 Ιουνίου 2002. Το συνέδριο είναι άριστα προετοιμασμένο και όλοι οσοι εργάζονται γι' αυτό υπόσχονται στους συνέδρους, διότι θα περάσουν αξέχαστες ημέρες ακολουθώντας το πρόγραμμα των 3ήμερων εκδηλώσεων. Μπορούν να μείνουν στο Delta Toronto East Hotel με την ειδική τιμή των 139 δολαρίων Καναδά, με δωρεάν πάρκινγκ.

Τηλέφωνα επικοινωνίας (416) 7572000
Fax (416) 7556320 - e-mail
Varlokostas@sigma.ca

Καθή επιτυχία
(Περιμένουμε νέα για δημοσίευση
στο επόμενο τεύχος)

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΕΣ ΑΦΙΕΕΙΣ ΟΜΟΓΕΝΩΝ ΣΤΙΣ ΚΑΡΥΕΣ

Ναρίς, πριν από το Πάσχα
ήλθαν από την Αυστραλία
ο Κώστας και η Ελένη
Βουκύδων και γιόρτασαν τη
γιορτή τους στο σπίτι
τους με πολλούς φίλους,
γέιτονες και πατριώτες.
Και τον χρόνου!

Ο Ανδρέας και η Νταΐάνα
Ματάλα σε μια επίσκεψη
τους στο Βουκούρεστι
Ρουμανίας, όπου
εργάζονται τα παιδιά τους
Χάιδω και Nikolas.

**Δίκινα δωμάτια με δυνατότητα να γίνουν 4κλινα
χωλ, κουζίνα, μπάνιο απομικά.
Ανετο σαλόνι, τεράστια βεράντα
με απειδριστη θέα
στον Πάρνωνα και Ταύγετο.**

**ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΣΕΡΩΤΑ - ΓΟΥΔΕ
Τηλ. (0731) 95188, 95229,
Κιν.: 0974 975387**

ΚΑΡΥΕΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

**ΔΑΣΟΣ ΚΑΡΤΩΝ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΓΡΑΙΝΗ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΙΓΑΙΟΝ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΑΡΑΤΣΑ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΑΡΒΑΡΑ**

**Ενοικιάζομενα
διαμερίσματα**

Νωρίς ήλθαν αρκετοί ομογενείς
στην Αραχοβίτα, άλλοι για να μείνουν
σήμερη την καλοκαιρινή περίοδο και άλλοι
λοι για μια σύντομη επίσκεψη.

ΑΙΓΑΙΟΝ ΚΑΝΑΔΑ

- Ο Χρήστος και η Ελένη Λάσσου
- Ο Γιώργος και η Ε. Σκιούρη
(Αρφάνης)
- Ο Αντώνης Θεοδωρακάκης

- Η Τούλα Μελέχη

- Ο Γιώργος Θεοδωρακάκης

ΑΙΓΑΙΟΝ ΗΙΑ

- Ο Μιχάλης και η Λουίζα Κερχουλά

- Ο Ανδρέας Ματάλας με την κόρη
του Χάιδω και το σύζυγό της Nikolas
Shakos και την κορούλα τους.

- Ο Τζίμης Πουλοκέφαλος.

- Ο Βασιλής Διανιζένης.

- Ο Δήμος Σιαρρής με τη γυναίκα
του.

- Ο Ηλίας Σιαρρής.

ΑΙΓΑΙΟΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

- Ο Κώστας και η Ελένη Χ. Βουκύδη.

- Η Κατη Ν. Γουδέ με την κόρη της
Ελένα.

- Ο Δήμος και η Έλλη Κολοβού.

**Παναγιώτης Μπαρμπαγιάννης
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ**

Master Παιδοδοντιατρική Royal London Hospital
Επιστημονικός Συνεργάτης Πανεπιστημίου Αθηνών

Ιατρείο: Διοσκούρων 31, 2ος όροφος
23100 Σπάρτη τηλ. 0731026668

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ**

Ευγενίδειο Θεραπευτήριο Παπαδιαμαντούλου 20

ΤΗΛ.: 010 72.90.135

ΙΑΤΡΕΙΟ: Αρτάκης 44 171 24 Ν. ΣΜΥΡΝΗ

ΤΗΛ.: 010 9373242 - KIN.: 0945 857361

e-mail:cpapadimitr@hotmail.com

**Τα νέα της
Μελβούρνης**

Αγαπητή μου Αννίτα
Εύχομαι να είσαστε όλοι καλά.
Εμείς εδώ τώρα πλέομε καλό κειμώνα
ενώ εσείς καλό καλοκαίρι. Βέβαια εμείς δεν είδαμε καλό καλοκαίρι πέρυσι. Ας επιπλέουμε φέτος
ότι θα είναι καλύτερο. Σου γράφω το ευχάριστο νέο. Στις 9-3-02
παντρεύτηκαν η Μαρία Κων/νου
Κέρκουλά, δικηγόρος και Β' ταμίας της Αδελφότητας, με τον Τάσο
Κουτσοβασίη Mechanical Engineer από Κροκεές Λακωνίας.
Από την Αμερική ήλθαν ο Ηλίας Δ.
Θεοδωρακάκης και οι αδελφές
του Αγγελική και Μαρία για να παραστεί στο γάμο
της εγγονής του.

Αναμνήσεις από τον Τσούρη και Κλαδά

Το Στρατιωτικό Φορτηγό

Από το διήγημα της Αθηνάς Γκλέκα-Κονιδηπούτου που ζει στην Αμερική και είναι πρόεδρος της «Παλακωνικής Ομοσπονδίας Αμερικής και Καναδά».

Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο

Mόνο μια και μοναδική φορά θυμάμαι, που φθάσαμε αργότερη μέρες κι ο Ευρώπης είχε κατεβάσει μια τρομερή κατεβασιά, την μεγαλύτερη που είχαμε ιδεί τόσα χρόνια που πηγαίνει στο σχολείο και περνούσαμε το γεφύρι του. Θάλασσα είχε γίνει. Είχε κουκουλώσει τις πορτοκαλιές στους γύρου μπαζέδες, έτσι που μόνο οι κορυφές τους φαίνονταν, σαν να έπλεαν πάνω στα θολά νερά. Αγριεμένο το νερό κυλούσε στην κοίτη του ποταμού ανάκατο με δένδρα, πέτρες και σπασμένα κλαδιά, άγγιζε σχεδόν το γεφύρι και μεις, μικρά παιδιά, φοβόμαστε να περάσουμε απέναντι.

Καθυστερήσαμε λίγο πιο μακριά περιμένοντας μήπως κατέβει η στάθμη του νερού, μ' αφού δεν κατέβαινε, μα ούτε και ανεβαίνει, αποφασίσαμε να το ρυποκινδυνέψουμε και περάσαμε τρέχοντας απέναντι, με την ψυχή ανεβασμένη στα δόντια. Ζαλάδα σου ερχόταν να βλέπεις όλο αυτό το νερό κάτω από το γεφύρι, όπως κυλούσε αγριεμένο και θολό, αφρίζοντας μ' ένα υπόκρωφο βουητό, σαν βογγιτό.

Μα κι ο δρόμος ήταν γεμάτος νερά. Βρέχτηκαν τα παπούτσια μας, γέμισαν μέσα νερό και με κάθε βήμα που κάνανε έτριζαν, τσίριζαν κι εβγάζαν φουσκάλες από τα γαζιά και τις τρύπες που περνούσαν τα κορδόνια. Παρ' όλ' αυτά, προχωρούσαμε. Έπρεπε να πάμε στο σχολείο με κάθε θυσία, να μην χάσουμε το μάθημα.

Στη μέση σχεδόν της πόλης, στ' αριστερά του μεγάλου δρόμου ήταν το χρυσοχοείο του Χατζή. Με τι λαχτάρα πάντοτε περιμέναμε όλα τα παιδιά να ιδούμε τη βιτρίνα του χρυσοχοείου αυτού κι όχι βέβαια για να θαυμάσουμε τα κομμήματα, αλλά για να ιδουμε το αγαπημένο μας ρολόι.

Στη φηλότερο ράφι της βιτρίνας, ακριβώς μπροστά στο τέρμα, ήταν ένα μεγάλο ξύλινο ρολόι με καθηρή πλάκα και μεγάλους μαύρους αριθμούς που τους έβλεπες από μακριά. Το ρολόι αυτό ήταν ο οδηγός μας και η ανακύρφιση μας μερικές φορές, και άλλες φορές η αγωνία και ο τρόμος μας. Εκείνα τα χρόνια κανένα παιδί δεν είχε ρολόι κι έτσι το μοναδικό εκείνο ρολόι κανόνιζε την πορεία μας, γρήγορη, ή αργή, στο μεγάλο δρόμο της πόλης μέχρι το σχολείο.

Μόλις έπεσε η ματιά μας στο ρολόι εκείνη τη συγκεκριμένη μέρα, αναστατώθηκαμε. Θα είχε χτυπήσει το κουδούνι, θα είχαν μπει στην τάξη, θα είχε αρχίσει το μάθημα, ο καθηγητής θα μας τιμορούσε, ίσως να μας έβαζε κι απονοίσε. Τρομάζαμε. Να μπούμε αργά για την τάξη του αυστηρότερους καθηγητή των μαθηματικών; Αδιανότη. Αρχίζαμε να τρέχουμε με δύση δυναμική μας απέμεινε κι όταν μπήκαμε δειλά στην τάξη αλλαφασμένα και ξέπνωα, ο καλός δάσκαλος μας συμπόνεσε. Μας είπε να βγάλουμε τα παπούτσια μας και να τα βάλουμε κοντά στη σόμπα που έκαιγε για να στεγνώσουν. Φορέσαμε τις εφερδικές κάλτος που πάντα μας έβαζε η μητέρα στην τοσέπη το χειμώνα και οιγά η θαλαπώρη της τάξης μας ηρέμησε. Ξεχάσαμε τα φοβερά στοιχεία της φύσης, την κατεβασιά, τη βροχή και το κρύο κι αφοσιωθήκαμε στο μάθημά μας.

Τέτοιες δύσκολες εμπειρίες που συναντούσαμε κάθε τόσο, μας ένωναν ψυχικά όλα τα παιδιά του χωριού, σαν αδελφιά. Έτσι αισθανόμαστε μεταξύ μας. Δεν μοιραζόμαστε μόνο τα κουλούρια μας, τα σύκα και τα καρύδια μας, αλλά και τις χαρές και τις λύπες μας, τις επιτυχίες και αποτυχίες μας, τα νεύρα μας και τις αναποδίες μας. Όχι πως δεν είχαμε και τα καυγαδάκια μας, ήταν όμως σπάνια και μικρής διάρκειας.

Μετά τη λήξη των μαθημάτων περιμέναμε στην πόλη του σχολείου κι όταν συγκεντρωνόμαστε όλα, παίρναμε μαζί το δρόμο της επιστροφής στο χωριό. Γι' αρκετά χρόνια είχαμε

και τα στρατιωτικά φυλάκια. Το ένα στο γεφύρι του Ευρώπη, το άλλο στη στροφή του Αγίου Σπυρίδωνα, που έπρεπε να δειχνούμε την ταυτότητά μας και να υπομένουμε τα πειράγματα των στρατιώτων που τα φύλαγαν. Εκεί ήταν πλέον που βοηθούσε το μπουλούκι. Όσο ποι πολλά παιδιά είμαστε τόσο δυνατότερα νιώθαμε. Δεν φοβόμαστε τίποτα και κανένα, ούτε στρατιώτη αλλά ούτε και απλό πολίτη. Τα αντιμετωπίζαμε όλα με θάρρος και αυτοπεποίθηση γιατί είχαμε τη δύναμη των αριθμών με το μέρος μας.

Εκείνο όμως που μας έδινε συχνά στα νεύρα ήταν τα στρατιωτικά αυτοκίνητα που περνούσαν στη δημοσιά καθώς ερείς βαδίζαμε στην άκρη, κανονίζαν ώστε η δεξιά ρόδα τους να χτυπήσει τη γούρνα με το νερό δίπλα στην άσφαλτο και να μας κάνει μούσκεμα με τα λασπόνερα που πετούσε. Πόσο σαδιστικά ήταν τ' αστεία τους και πόσο μας πλήγωναν τα γέλια που ακολουθούσαν τον θρίαμβο της επιτυχίας τους. Αδύναμα ν' αντιδράσουμε τους ρίχναμε καρμιά ανοιχτή παλάμη και συνεχίζαμε την κουβέντα μας σαν να μη συνέβαινε τίποτα. Έτοιμη πηγαίνομερχόμαστε χρόνια γιατί συγκοινωνία τότε δεν υπήρχε.

Μα να που η τύχη μας χαμογέλασε μια μέρα και ήρθε να μας βρει μ' ένα στρατιωτικό φορτηγό, σαν αυτά που μας νευρίζαν, με μια μεγάλη καρότσα σκεπασμένη με χακί αντίσκρινο. Κάποιος γνωστός μιας οικογένειας του χωριού, που είχε μεγάλη επιρροή στα πράγματα, μεσολάβησε στον ανώτατο αξιωματικό του στρατιωτικού τμήματος που έδρευε στη Σπάρτη, και τον έπεισε να στέλνει ένα στρατιωτικό αυτοκίνητο κάθε πρώι μαζεύει όλα τα μαθητούδια του γυμνασίου, από τον Τσούνη και τον Κλαδά και να μας πηγαίνει στα γυμνάσια αρρένων και θηλέων που ήταν ακριβώς απέναντι το ένα στο άλλο, στο νότιο μέρος της Σπάρτης, πάνω στο μεγάλο δρόμο.

Συνεχίζεται

ΓΙΑ ΤΑ 15 ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Ευχαριστώ πολύ όλους τους αγαπητούς αναγνώστες που μου ευχήθηκαν για τα 15 χρόνια που συμπλήρωσε η εφημερίδα μου, τον Σεπτέμβρη του 2001, με κάρτες, τηλεφωνήματα και γράμματα. Στο προηγούμενο φύλλο δημοσίευσα τις πρώτες επιστολές που έλαβα και σήμερα συνεχίζω με όλες που έλαβα αφού την προηγούμενη πολύ συχατητικά πολύ όλους.

ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Κυρία ΓΚΛΕΚΑ - ΠΡΕΚΕΖΕ

Επιτρέψτε μου να σας συγχαρώ για τον πρωσαποίκιο άθιο της αδιάπειπτης έκδοσης των «Καρυών» επί δεκαπέντε συνεχείς έτη, καθώς και για την αδιαμφιστήτη πομπή τους στη διατήρηση της ζωτικότητας και της ομορφιάς της Αράχοβας του Πάρνωνα.

Με τιμή Θ. ΠΙΤΣΙΟΣ

Αναπλ. Καθηγητής Φυσικής Ανθρωπολογίας

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΤΤΙΚΗ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ

Ετος Ιδρύσεως 1902

Πρόεδρος: Κώστας Δ. Μπεκιάρης
Οικονομοιδόγος - τ. Διευθυντής Εθνικής Τραπέζης

Αγαπητή Αννίτα,

για τη συμπλήρωση των 15 χρόνων πολύ επιτυχούς εκδόσεως της έγκριτης εφημερίδας σου σού εκφράζω τα θερμά μου συγχαρητήρια για την τόσο σημαντική συμβούλη της εις τον το-

μέσα της ενημέρωσης των απανταχού Καρυατών και όχι μόνον. Εύχομαι η εφημερίδα «Καρυές» να συνεχίσει επί μακρόν την πολιτιστική - ενημερωτική πορεία της, καλύπτοντας με τα φύλλα της όπους τους Λάκωνες, Πάρνωνας και Ταΰγετου, εσωτερικού και εξωτερικού και κοσμώντας με την υποδειγματική μορφή της τον χώρο του Τύπου.

Με ιδιαίτερη τιμή

Κώστας Μπεκιάρης

Πρόεδρος του Συνδέσμου των Εν Αττική Λακεδαίμονών

Αγαπητοί συμπατρίωτες Λακεδαιμόνιοι, αναγνώστες των «Καρυών»,

Η προσπάθεια της κυρίας Αννίτας Πρεκεζέ είναι αξιέπαινος. Μέσω της μικρής αυτής εφημερίδας επικοινωνούμε όλοι οι Λακεδαιμόνιοι.

Είχα κι εγώ επικοινωνήσαντας στο παρελθόν, στέποντας προς δημοσίευση το ποίημά μου «Η Θηλιβερή Επέτειος», το πράγματι θηλιβερό ποίημα, που εξιστορούσε το έγινε στη Βαμβακού την αξέχαστη εκείνη ημέρα, 9η Οκτωβρίου του 1946.

Στέπωνα όπου ένα ποίημα μου, επ' ευκαιρία του Πάσχα και σας εύχομαι Χρόνια Πολλά.

Ο Χριστός μας

Όταν σε έστειλε ο πατέρας σου μια μέρα από τα θεϊκά τα ύψη να κατέβεις εδώ πέρα για να μας πεις δυο δόγια, να μας ορμηνέψεις και την έρμη τη ζωή μας να κατηφερέψεις.

Βρέθηκε μέσα στα γήινα στέρεα τα καλύτερα μέσα στους πάνους και στα φοβερά τα αγρίμα.

**ΣΚΟΥΡΟ -
ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ**

**Γραμμένα από τον
Κ. Τάσο Κοντογεώργη**

Γεννήσεις

Στη μαιευτική κλινική του νοσοκομείου Σπάρτης είναι τα παρακάτω γεννήσεις:

- Η Παναγιώτα συζ. Νικ. Βλάστη από τη Σκούρα, στις 19 Μαρτίου 2002 γέννησε αγόρακι.
- Η Μαρία συζ. Παν. Καναρά από τη Βαρβίτσα γέννησε στις 13 Απριλίου 2002 ριτσάκι.

Να ζήσουν τα νεογέννητα.

Γάμοι

• Ο Πέτρος Γ. Αναγνωστόπουλος από τη Σκούρα κάτοικος Η.Π.Α. εις το MERRICK, N.Y., πάντρεψε το γιο του Δημήτριο με τη Moureen, δικηγόρο από το Εκουαδόρ. Η στέψη έγινε στις 13 Ιανουαρίου 2002 στον ιερό ναό του Αγίου Δημητρίου του MERRICK, N.Y. Κουμπάρος ήταν ο Τάσος Στρίφας. Ο γαμρός και ο κουμπάρος γεννήθηκαν στην Αμερική από γονείς που κατάγονται από τη Σκούρα και τη Βαρβίτσα.

Μετά τη στέψη σε δύο ημέρες παρετέθη επίσημο δείπνο σε πολυτελέστατο χώρι και εν συνεχείᾳ επακούούθησε γηνέτι με επήπονη μουσική ορχήστρα και επήπονικούς χορούς που θύμισαν τα παπιά και καΐδα γηνέντια στη Σκούρα και στη Βαρβίτσα.

• Στις 16 Μαρτίου 2002, ο Γιώργης και η Αγγελική Λαΐνη από τη Σκούρα, κάτοικοι Η.Π.Α. εις το STAMFORD CONN., πάντρεψαν την κόρη τους Δημήτριο (Ντένι) με τον DANIEL - Ιταλικής καταγωγής γεννημένο στην Αμερική. Η στέψη έγινε στον ιερό ναό των Παρμεγίστων Ταξιαρχών στο STAMFORD CONN.

Μετά τη στέψη σε δύο ημέρες παρετέθη επίσημο δείπνο σε πολυτελέστατο χώρι. Επακούούθησε γηνέτι με επήπονη ορχήστρα και επήπονικούς χορούς μερικά από τις πρωινές ώρες.

• Στον Αγιο Νικόλαο Σπάρτης παντρεύτηκαν ο Χάρης Κον. Βουλούκος, από τη Σκούρα, με τη Μαρία Αρειφερούπολη από τη Σπάρτη, στις 11-5-02.

Να ζήσουν όλοι οι νεούνυμφοι, με καλούς απογόνους!

Θάνατοι

• Η Κων/να χήρα Κ. Βλάστη ετών 80, από τη Βαρβίτσα, πέθανε και κηδεύτηκε στη Σκούρα στις 21 Φεβρουαρίου 2002.

• Ο Θεόδωρος Ανδρ. Σωτηρίου ετών 52 από τη Σκούρα, πέθανε στις 14 Μαρτίου 2002 στο MONTREAL του CANADA.

• Ο Δήμης Γ. Ματθαίος, ετών 82 από τη Βαρβίτσα πέθανε στις 30 Μαρτίου 2002 και κηδεύτηκε στη Βαρβίτσα.

• Πέθανε στις 10 Απριλίου 2002 και κηδεύτηκε στη Σκούρα ο Ηλίας Πλειώτας, ετών 88.

• Η Αγγελική χήρα Γεωργ. Φουντά, ετών 92 από τη Σκούρα πέθανε στις 16 Απριλίου 2002 και κηδεύτηκε στη Σκούρα.

• Ο Ζαχαρίας Γεωργ. Πανάκος ετών 92 από τη Σκούρα πέθανε στις 22 Απριλίου 2002 και κηδεύτηκε στη Σκούρα.

• Την 1-4-02 πέθανε και κηδεύτηκε στη Σκούρα ο Αντιγόνης χήρα Νικ. Σκουτάκης γένος Χαρ. Βουλούκου, 77 ετών.

Συλληπητήρια σε όλες τις οικογένειες των θανόντων.

ΣΤΗ ΘΕΟΤΟΚΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Στη Βαρβίτσα ανήκει το όμορφο εκκλησάκι που τιμάται στη μνήμη της Υπεραγίας Σθεότοκου και εορτάζει την Παρασκευή του Πάσχα γιορτή της Ζωοδόχου Πηγής.

Διεξοδική περιγραφή του ναού και της ιστορίας του κάνει στο βιβλίο του «Η Βαρβίτσα και η Σκούρα» ο συγγραφέας - δάσκαλος Παναγιώτης Ρουμελιώτης, που σειρίζει να την διαβάσουμε, άριθμοι για πρώτη φορά και άριθμοι ξανά και ξανά γιατί είναι ένα κείμενο που συνθέτει το παρελθόν με το παρόν και είναι ένα ζωντανέμα της ζωής των κωριών του Πάρνωνα όπιστε και τώρα.

Εγώ θέλω να τονίσω ότι οι Αραχούτες τιμούν ιδιαίτερα τη μνήμη της, γι' αυτό από την παραμονή εφέτος, όπως και κάθε χρόνο, ήλθαν πολλής Αραχούτες και βοήθηκαν στο καθάρισμα και το στόλισμα της εκκλησίας και ανήμερα σκεδών δύνη ο Αράχωβα ήλθε να προσκυνήσουν στην Σκούρα στην Πάρνητα.

Τον επερινό και τη θεία λειτουργία τέλεσε ο ιερέας Καρών. Οι προσκυντές ήταν πάρα πολλοί από το πανηγύρι δηλ. το γιατί και το φαγόπιτο που γινόταν ήπιατο οι Σκουρούπαρτοιώτες προτιμούν την πλατεία και τα σπίτια της Βαρβίτσας για καφέ ή κρασί. Μόνον μια παρέα από νέα Αραχούτες ήλθεν, έφτιαξαν ψωταριά και γλέντησαν ως τις απογευματινές ώρες. Τους ευχαριστώ γιατί με τη μουσική τους χόρεψα κι εγώ επήπονικούς χορούς με τις εγγονούπες μου Αννίτα και Θεοδώρα Μπουλούκα. Και του χρόνου!

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΓΙΑ ΤΗ ΒΑΡΒΙΤΣΑ ΚΑΙ ΤΗ ΣΚΟΥΡΑ
**ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ
ΗΜΕΡΕΣ ΣΤΗ
ΒΑΡΒΙΤΣΑ**

Μιαρή κάνηση είχε γενικά εφέτος η Βαρβίτσα τις ημέρες του Πάσχα. Ισως έφταξε ο βροχερός καιρός και ο Μάρτιος που δεν μας έφερε την Ανοίξη.

Το έργο της πλατείας και οι πλακοστώσεις των προγραμματισμένων δρόμων, αν δεν κάνω λάθος, ολοκληρώθηκαν, αλλά ο χώρος της πλατείας περιορίστηκε από τα μεγάλα παρτέρια, τα κάγκελα προς το δρόμο και τα νέα στέγαστρα των μαγαζιών. Δεν ξέρω για ποιους λόγους έγιναν, έτσι αλλά αυτή είναι η πρώτη εντύπωση.

Ολοκληρώθηκε το έργο της υδρευσης, ένα από τα σημαντικότερα έργα που είχε ανάγκη το χωριό με αντικατάσταση των παλαιών σωλήνων και επέκταση του δικτύου. Βέβαια οι δρόμοι είναι ανασταμένοι, αλλά θα γίνουν οι απαραίτητες τιμεντοστρώσεις.

Ο ξενώνας δεν λειτουργήσει και οι ελπίζουν τα 3 διαμερίσματα που διαθέτει να ανοίξουν τους προσεχείς μήνες. Με εντολή του Σεβ. Μητροπολίτη μας, ο ιερέας Καρών π. Στράτης Σταθόπουλος τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Αγιο Δημήτριο το Σάββατο του Λαζαρού 27 Απριλίου και τη Μ. Τετάρτη το Ευχέλαιο και την Ακολουθία του Νυμφίου.

Εντουργία της Αναστάσεως που έγινε στις 10 η ώρα του βραδού του Μ. Σαββάτου και ήταν συγκινητικό φανό δύο θυμήθηκαν ότι στον Αγιο Δημήτριο Βαρβίτσας τελευταία φορά που έγινε Ανάσταση ήταν το 1970, που λειτουργήσει εκεί ο π. Χρήστος Τσαγκαρόλης.

Ο πρώτος για το χωριό ήταν η λειτουργία της Αναστάσεως που έγινε στις 10 η ώρα του βραδού του Μ. Σαββάτου και ήταν συγκινητικό φανό δύο θυμήθηκαν ότι στον Αγιο Δημήτριο Βαρβίτσας τελευταία φορά που έγινε Ανάσταση ήταν το 1970, που λειτουργήσει εκεί ο π. Χρήστος Τσαγκαρόλης.

Από Αμερική ήλθαν: Γιώργης Πέτρος και Νίνα, Βουλούκος Δήμος και Γιώτα, Πατασάλος Πέτρος, Ματθαίος Πέτρος και Μαρία, Φουντάς Σωτήρης και Αφροδίτη.

Για να μην αδικήσουμε και τους Αθηναίους, που τιμήσαν το χωριό τους με φιλιά που φάνεται ότι ήταν περισσότεροι από το εξωτερικό και λιγότεροι από Αθήνα και αλλού.

Από Αμερική ήλθαν: Γιώργης Πέτρος και Νίνα, Βουλούκος Δήμος και Γιώτα, Πατασάλος Πέτρος, Ματθαίος Πέτρος και Μαρία, Φουντάς Σωτήρης και Αφροδίτη.

Οι τοίχοι είναι λιθόχτιστοι και τους Αθηναίους, που τιμήσαν το χωριό τους μήλαθαν ο Βαγγέλης και Γιούνη Ματθαίου, ο Θόδωρος και η Ελένη Σκουτάκη και ο Γιάννης και η Ελένη, γιατί ήταν πρωτοπούλου και η κόρη τους Ελένη, γιατί ήταν πρωτοπούλου.

Ανήμερα τη Ζωδία ήταν η λειτουργία της Ζωδίας στην Βαρβίτσα.

Παρασκευή του Πάσχα 1960. Μετά τη θεία λειτουργία, παρέες - παρέες δύο ημέρες εικόνες. Στον ανατολικό τοίχο του Ιερού, επιγραφή: ΔΑΠΑΝΗ ΚΩΝ/ΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΜΑΡΙΓΩΣ ΦΟΥΝΤΑ.

Από την παράρχεια παλαιός ξύλινος σταυρός με τον Εσταυρωμένο. Στη βάση του σταυρού, μια δράκοντες, με θολωτή στέγη και τρούλο και γενικά βρίσκεται σε πολύ καλή κατάσταση. Τελευταία, μάλιστα, το 1975-76, με έξοδα του Εκκλ. Συμβούλιου ανακαίνιστηκε, άλλαξαν τα κεραμίδια της στέγης, εκτός του τρούλου και του ιερού, που επαλεύθερηκαν με χρωματιστό τούμενό και βάφτηκε η εκκλησία μέσα κι εξώ με ωραία και αρμονικά υδροχρώματα. Κατασκευάστηκε μικρό καμπαναριό από ανόνυμο δωρητή. Επομένως, η εξωτερική της εμφάνιση είναι πραγματικά πολύ όμορφη κι εντυπωσιακή.

Οι τοίχοι είναι λιθόχτιστοι και τους Αθηναίους, που τιμήσαν το χωριό τους μήλαθαν ο Βαγγέλης και Γιούνη Ματθαίου, ο Θόδωρος και η Ελένη Σκουτάκη και ο Γιάννης και η Ελένη, γιατί ήταν πρωτοπούλου.

Οι τοίχοι είναι λιθόχτιστοι και τους Αθηναίους, που τιμήσαν το χωριό τους μήλαθαν ο Βαγγέλης και Γιούνη Ματθαίου, ο Θόδωρος και η Ελένη Σκουτάκη και ο Γιάννης και η Ελένη, γιατί ήταν πρωτοπούλου.

Οι τοίχοι είναι λιθόχτιστοι και τους Αθηναίους

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΓΙΑ ΤΗ BAMBAKOY

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΑΜΒΑΚΙΤΩΝ «Η BAMBAKOY»

Γράφει ο Γραμματέας του Σ.Α.Β. κ. Δημήτρης Λαβατούς

Στις 10 Μάρτη έγινε η Τακτική Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου μας στο ξενοδοχείο PRESIDENT στους Αμπελοκήπους Αθήνας.

Την έναρξη των εργασιών της συνέλευσής μας έκανε ο πρόεδρος κ. Ιάσονας Βούρβουλης. Ευχαριστήστηκε το δήμαρχο Οινούντα κ. Ευάγγελο Βαλιώτη και τον αντιδήμαρχο κ. Γεώργιο Λεμπέζη που παραβρέθηκαν ουρανής:

Ο επίτιμος πρόεδρος του Σ.Α.Β. αείμνηστος γιατρός Πάνος Βελδέκης κόβει την πίτα του Συνδέσμου, προ ζετίας (1998).

Κατ' αρχήν ο κ. Βούρβουλης αναφέρθηκε στους συμπατριώτες μας εκείνους που έφυγαν για πάντα από κοντά μας και δυντυχώς και φέτος δεν ήσαν και λίγοι. Ο γ.γ. κ. Δημήτρης Λαβατούς διάβασε τα ονόματα που είναι τα εξής:

1. Βελδέκης Παναγιώτης
2. Βελδέκη Παναγιώτα (Αυστραλία)
3. Βελδέκη Μαρία
4. Βούρβουλης (Αμερική)
5. Δημόπουλος Ιωάννης
6. Κοντοπάσης Ηλίας
7. Κοντοπάσης Πέτρος
8. Σερβέτης Κώστας
9. Σουλής Γεώργιος

Στη μήμη τους κρατήθηκε ενός λεπτού σιγή. Κατόπιν ο κ. Βούρβουλης κάλεσε τον Δήμαρχο για να κόψουν την πίτα του Συνδέσμου μας.

Στη συνέχεια ο πρόεδρος του Δ.Σ. κ. Βούρβουλης πρότεινε ως πρόεδρο και γραμματέα της συνέλευσης το γιατρό κ. Βελδέκη Π. Δημήτριο και τον κ. Λαβατούς Δημήτρη.

Η πρόταση έγινε ομόφωνα δεκτή, οι κ.κ. Βελδέκης και Λαβατούς ευχαρίστησαν και κατέλαβαν τις θέσεις τους. Ο πρόεδρος κ. Βούρβουλης έκανε τον ετήσιο απολογισμό του Δ.Σ.

Ο ταμίας κ. Βελδέκης Α. Δημήτριος διάβασε τον οικονομικό απολογισμό και την έκθεση της Εξελεγκτικής Επιτροπής. Αφού εξαντλήθηκαν όλα τα θέματα της ημερήσιας διάταξης, ανταλλάχθηκαν μεταξύ των μελών της Γενικής Συνέλευσης και του προεδρείου διάφορες σκέψεις για τα προβλήματα του χωριού μας.

Εκλήθηκε ο κ. Δημάρχος να τοποθετηθεί στα προβλήματα που είναι υπαρκτά αλλά και ζωτικής σημασίας για τους συμπατριώτες μας και έδωσε τις δικές του θέσεις με διάφορες απαντήσεις.

Η γεν. συνέλευση εξέλεξε την Εφορευτική Επιτροπή για να διεξάγει τις εκλογές για το νέο Δ.Σ.

Την επιτροπή απετελούσαν οι κ.κ. Βελδέκη Μαρία, Νικολακοπούλου Ανδρονίκη και Βελδέκης Αλέκος.

- Τα αποτελέσματα των εκλογών έχουν ως εξής:
1. Βελδέκης Α. Δημήτριος
 2. Βούρβουλης Ιάσονας
 3. Λαβατούς Δημήτρης
 4. Καραχάλιου Παναγιώτα
 5. Βελδέκης Νικόλαος
 6. Λαβατούς Παναγιώτα
 7. Λυμπερόγιανης Ιωάννης
 8. Γαλάτα Αγλαΐα
 9. Σκορδούτσος Νικόλαος

ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΣΤΗ BAMBAKOY

Γράφει η Αγλαΐα Γαλάτα ειδική γραμματέας του Σ.Α.Β.

Όπως σε οπόκληρη την ελληνική ύπαιθρο, έτσι και στη Βαμβακού το φετείν Πάσχα άφοσ την καλύτερη ανάμνηση των τελευταίων χρόνων στις καρδιές των Βαμβακιτών απήλη και των επισκεπτών.

Αφενός ο ανοιχτικός γηυκός καιρός και αφετέρου οι κατανυκτικές πλειστουργίες της Μεγάλης Παρασκευής και της Ανάστασης, μεγέθυναν τα συναισθήματα που μεταφέρουν αυτές οι μέρες στους Χριστιανούς.

Ο επιτάφιος της Μεγ. Παρασκευής στοιχίστηκε με κυκλαμίνα, καλόγριες

και άπλια αγριοπούλουδα του δάσους και την περιφορά του ακοιδούθησε όλο το χωρίο και οι επισκέπτες του εξένωνται.

Και άπαντα το «Χριστός Ανέστη» ακούστηκε από τα χείλη του παπα-Πορφύριου και του γηγόμενου της Ιεράς Μονής των Αγ. Αναργύρων κ. Πάμφιλου γέμισαν αγαπητίσιοι οι ψυχές των παρισταμένων.

Με τα αναστάτισμα μηνύματα να πηκύνουν στα αυτιά τους, οι Βαμβακίτες έσημιαν με τους συγγενείς τους στο Κυριακάτικο Πασχαλινό τραπέζι, ενώ

οπόκληρο το πρωίνο οι μυρωδιές από τα ψυτά αρνιά και τα κοκορέτσια γέμιζαν ευχάριστα τον αέρα.

Η χαρούμενη διάθεση συνεχίστηκε και στη γιορτή του Αν - Γιώργη με τη λειτουργία στο μικρό ζωκλήται, μέσα στη φύση, όπου το ξέφρενο βουητό των εντόμων και τα τιτιβίσματα των πρώτων χειριδονιών ταιριάζουν με τα τροπιάρια της πμέρας και άφοσαν ανεξίπτη τη σφραγίδα της φετείνιας Ανοιξης.

Οι υπόδιοι πειραιών πέρασαν με απογευματινό καφεδάκι στο Καφενείο του Χωριού και με γήνεταια και τραγούδια στην ταβέρνα του Χούπη, μαζεύοντας αναμνήσεις που θα βοηθήσουν να περάσει πιο εύκολα ο καιρός ως την επόμενη καλοκαιρινή επίσκεψη στο χωρίο μας.

ΠΩΛΗΣΕΙΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ στον Αγιο Πέτρο Κυνουρίας, παλαιά πετρόχιστη αρχοντική κατοικία, γωνιακή, διώροφη. Σε πανοραμική θέση πάνω στο δρόμο απέναντι από την εκκλησία της Παναγίας, σε οικόπεδο 750 τ.μ. Το ισόγειο είναι 125 τ.μ. και ο όροφος 112 τ.μ. με 2 μπαλκόνια. Είναι συντηρημένο και κατοικήσιμο. Πληροφορίες τηλ: 0421-35005 ή 0421-35392, κινητά: 0944-216084 και 0944-557139.

**ΕΛΑΙΟΠΕΡΙΒΟΛΑ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ
ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΒΟΥΤΙΑΝΩΝ**

Προνομιούχα κτήματα με μεγάλα ελαιόδενδρα πολύ καλής αποδόσεως πωλούνται στην περιοχή Βούτιανων: 1) 8 στρέμματα με 80 ελαιόδενδρα, 2) 18 στρέμματα με 210 ελαιόδενδρα και 20 στρέμματα με 230 ελαιόδενδρα. Πληροφορίες στο τηλέφωνο: 8031007, Αθήνα.

**ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΟ - ΙΟΛΟΓΙΚΟ - ΑΙΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟ -
ΒΙΟΧΗΜΙΚΟ - ΟΡΜΟΝΟΛΟΓΙΚΟ - ΑΝΟΣΟΛΟΓΙΚΟ**

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΘ. ΓΚΟΥΖΟΥΛΗΣ

**ΙΑΤΡΟΣ
ΒΙΟΠΑΘΟΛΟΓΟΣ - ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΣ**

**Ευαγγελιστρίας 33 Σπάρτη
Τηλ. 07310-23063 κιν. 097-2323547**

ΜΥΣΤΡΑΣ

Αναβαθμισμένα φέτος τα «Παλαιολόγεια»

Ο Δήμος Μυστρά αποτίοντας φόρο τιμής στον πρωικό αυτοκράτορα Κωνσταντίνο Παλαιολόγο και στους μαζί μ' αυτόν πεσόντες, διοργάνωσε κύριο θρησκευτικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων που θα λάβουν χώρα στην ιστορική έδρα του Δήμου και στον Αρχαιολογικό χώρο, από τις 19 Μαΐου έως την 1η Ιουνίου.

Το πρόγραμμα των εκδηλώσεων είχε ως εξής:

19 Μαΐου

Ώρα 10.30: Έναρξη εκδηλώσεων
Σαινοπούλειο Πάρκο. Χαιρετισμοί - προσφωνήσεις.
Πανελλήνιοι Αγώνες Τοξοβολίας.

25 Μαΐου

Ώρα 16.30: Εκκίνηση Λαμπαδοδρομίας.

Αφετηρία Πλατεία Μητροπόλεως Αθηνών (Ανδριάντας Κων/νου Παλαιολόγου).

Ώρα 20.45: Αρχαιολογικός Χώρος Μυστρά.

ΜΕΡΟΣ Α: Συμφωνητικό έργο «ΙΩΒΗΛΑΙΟΝ», που παρουσιάστηκε στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, κατά τους επίσημους εορτασμούς της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Επανάστασης για το «ΙΩΒΗΛΑΙΟΝ» έτος 2000.

Τραγούδια - Θρύλοι Αθηνώσεων.

ΜΕΡΟΣ Β: Συναυλία με την Επέντινη Βιτάπη (Βυζαντινοί Ύμνοι - παραδοσιακά τραγούδια).

26 Μαΐου

Ώρα 10.30: Εκκίνηση ποδηλατικών αγώνων.
Αφετηρία: Πλατεία Κων/νου Παλαιολόγου Μυστρά.

Ώρα 21.00: Υποδοχή Λαμπαδοδρομών.

Πλατεία Κων/νου Παλαιολόγου Μυστρά (Ανδριάντας Κων/νου Παλαιολόγου).

29 Μαΐου

Ώρα 08.00: Μητροπολιτικός Ιερός Ναός «Άγιου Δημητρίου».

Αρχιερατική θεία λειτουργία κορυφαίου ιερέα του Σεβασμιωτάου Μητροπολίτου Μονεμβασίας και Σπάρτης κ.κ. Ευσταθίου.

Ώρα 10.00: Επιμνημόσυνη Δέσποιν.

Ώρα 10.10: Ομιλία από τον Πρόεδρο του Συνδέσμου των εν Αττική Λακωνίων κ. Κων/νο Μπεκάρη, με θέμα: «Άπνοις της Κωνσταντινουπόλεως - Κωνσταντίνος

Ολυμπιακοί αγώνες, ολυμπιακό πνεύμα, αθλητισμός, εύ αγωνίζεσθαι και άλλοι συναφείς όροι, από μήνες στριφογυρίζουν στο μαλάριο μου και σκεφτόμουν, με την ανάλογη αγωνία, ότι πρέπει να γράψω κάποιο σχετικό άρθρο, απλά από πού να αρχίσω και τι να πρωτογράψω.

Και να. Ως από μπχανός θεός ήλθε στο σπίτι μου ταχυδρομικώς, το ημερολόγιο του έτους 2002 που επιμελήθηκαν και κλικοφόροσαν η διευθύντρια του Γ' Δημοτικού Σχολείου Τοσιτσίου Εκάπης, αγαπητή μου φίλη Μαρία Αθανασοπούλου, το διδακτικό προσωπικό και οι μαθητές και μαθήτριες του σχολείου.

Εντυπωσιάστηκα τόσο πολύ γιατί είναι ένα εξαιρετικό δημιούργημα εικόνας και πλόγου, αφιερωμένο στον Ολυμπιακό και στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Πλούσια εικονογραφημένο με φωτογραφίες των μαθητών από τις αθλητικές εκδηλώσεις δύνανταν των τάξεων του σχολείου και ο πόλος τόσο έντενχνα δομημένος, συμπυκνώνει όλες τις διαχρονικές έννοιες και αξεις της Ολυμπιακής φλόγας, που άναψε το αθάνατο Ελληνικό πνεύμα και μέχρι σήμερα αναθερμαίνεται μέσα στις καρδιές των αθλητών και των φιλάθλων όπου του κόσμου.

Θεωρώ σκόπιμο να δημοσιεύσω ορισμένα κείμενα που πλαισιώνουν το ημερολόγιο γιατί, πιστεύω ότι θα διαβαστούν με ενδιαφέρον από πολλούς αναγνώστες μας.

«Η ανάθιψη των Ολυμπιακών αγώνων από τη χώρα μας το 2004, δίνει την ευκαιρία στα σημερινά

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ελληνόπουλα να αποδείξουν ότι η γυμναστική και ο αθλητισμός είναι από τα πιο ζωντανά κληροδοτήματα του αρχαίου Ελληνικού πολιτισμού.

»Το ημερολόγιο αυτό αφιερώνεται στα παιδιά του σχολείου μας απλά και σε όλα τα παιδιά της Επανάδας που μέσα από τον αθλητισμό διαπαιδαγογύνται, ασκούν το σώμα και τη ψυχή τους, απλά κυρίως καπούνται να αγωνιστούν στο στίβο της ζωής να δώσουν ένα αγώνα τίμο, που θα βγάλει νικητές όπους όσους ρίχτουν σ' αυτόν με πίστη και ιδανικά!

»Η πέτη αθλητήρ (αθλητής) απαντάται για πρώτη φορά στην Οδύσσεια και όχι μόνο διατηρήθηκε στη μεταγενέστερη ελληνική γηώσσα, απλά υιοθετήθηκε και από όπεις τις σύγχρονες ευρωπαϊκές χώρες.

»Οι ρίζες του αθλητισμού ανιχνεύονται με ασφάπεια στους προϊστορικούς πλαίσιους που κατοικούσαν στην Αίγυπτο και τη Μεσοποταμία από την 3η χιλιετία π.Χ. σε έργα τέχνης, κυρίως τοιχογραφίες και ανάγλυφα, στα οποία παριστάνονται σκηνές πάλης και άρσης βαρών, καθώς και ασκήσεις με μπάρες, ραβδία και ξίφος.

»Η αντίτιψη του «νους υγίεις εν σώματι υγιείς» και ο στόχος της δημιουργίας του «καβύλι και αγαθού», δηλαδή του ωραίου, γενναίου και ενάρετου ποιότητα, σημάδεψε την αρχαία Επανάδα.

»Οι Επανανικές πόλεις στα αρχαϊκά χρόνια εφέρμοζαν στους νέους την ιδανική αγωνία: γυμναστική και

μουσική, ενόργανη και φωνητική, που συνδυάζονταν θαυμαστά στο χορό και στα αθητήματα.

»Ο αθλητής, έπειτα από τον Πίνδαρος, ο μεγαλύτερος λιγυρικός ποιητής της αρχαιότητας Επανάδας, δεν πρέπει να κάνει κακή χρήση της δύναμής του ή να νικά με αθέμιτα μέσα.

»Τον αθλητή τον διακρίνει «αιδώς» (μετριοφρούσην, τιμότητα, σεβασμός, ευγένεια) τον αγαπούν όχι μόνο οι άνθρωποι απλά και οι θεοί! (Πίνδαρος).

»Στα γυμναστήρια οι νέοι αποκτούν αρμονική ανάπτυξη σώματος, σταθερό χαρακτήρα, τόλημη, αυτοπεποίθησην και ισχυρή θέληση (Πλάτων).

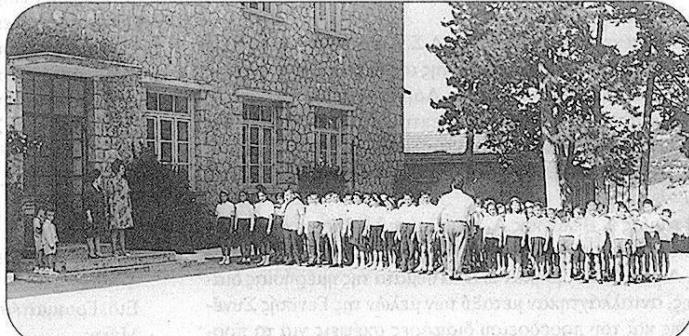
»Με τη γυμναστική και τα παιχνίδια ο νέος αποκτά όχι μόνο αρμονική και συμμετρική ανάπτυξη του σώματος του απλά επίσης και καθηύς τρόπους, ευγένεια και μεγαλοψυχία (Σωκράτης).

»Δεν θα δημοσιεύσω φωτογραφίες από το ημερολόγιο, όπου εικονίζονται οι μαθητές και οι μαθήτριες του Αρσακείου - Τοσιτσίου, που διάθετουν γυμναστές και γυμνάστριες, πισίνες και γυμναστήρια για την άθληση των παιδιών, απλά 2 φωτογραφίες από το Δ.Σ.Χ. Καρυών του έτους 1968, τότε που οι δάσκαλοι δίδασκαν όλα τα μαθήματα και με φιλότιμες προσπάθειες μάθαιναν τα παιδιά να τραγουδούν και να χορεύουν, και οργάνων γυμναστικές, επιδείξεις και αγωνίσματα, που έτσι απλά, χωρίς μέσα, υπηρέτουσαν τον αθλητισμό και το αθλητικό πνεύμα.

ΠΡΟ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΕΤΙΑΣ

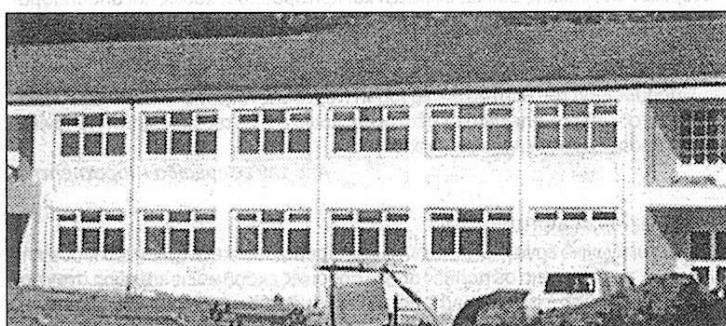

1968. Γυμναστικές επιδείξεις Δημοτικού Σχολείου Καρυών. Διακρίνονται οι μαθητές της Ε' τάξεως: άνω Γιάννης Χάρακας, από αριστερά Αναγνωστόπουλος Νίκος, Τράκας Νίκος, Σπύρος Καρύγιανης. Επίσης διακρίνεται ο δάσκαλος Νίκος Δούλης (φωτογρ. Νίκου Βαστή).

19-7-1968. Η Ε' και Σ' τάξη του Δημοτικού σχολείου Καρυών με τους δασκάλους Νίκο και Ντίνα Δούλουν.

ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ ΕΓΙΝΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Μέρος των κτιριακών εγκαταστάσεων που θα στεγάσουν τις δύο σχολές.

το έτος ήπιετουργίας.

Το βάρος δύνων των προσπαθειών είναι να ξεκινήσει σωστά το Πανεπιστήμιο, με την κατάπληκτη υποδομή, με τον Τεχνολογικό εξοπλισμό, με εκπαιδευτικό προσωπικό και με διοικητικές υπηρεσίες.

Ο ΟΤΕ μας έχει δώσει 100.000.000 δρχ., θα δώσει και π ΔΕΗ».

Τέλος ο Κ. Δημόπουλος χαρακτήρισε ιδεώδη την τοποθεσία, την οποία παραχώρως το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, για την επέκταση του Πανεπιστημίου...

Η ανακαίνισμένη οικία Καρυωτάκη στην Τρίπολη, έδρα της Διοίκησης του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, που θα ήπιετουργίσει το ακαδ. έτος 2002-2003.

ες απαραίτητες τροποποίησεις στο εσωτερικό του».

Η είδηση είναι εξαιρετικά ευχάριστη για όλους τους νομούς της Πελοποννήσου και ιδιαίτερα για τον πιο απομακρυσμένο και παραμετηρένο νομό Λακωνίας.

Ας ελπίσουμε ότι αργότερα κάποια σχολή του Π.Π. θα έθει και στη Σπάρτη.

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΑΡΥΩΝ 2002

Με 33 μαθητές και μαθήτριες λειτουργήσει εφέτος το Δ. Σχολείο του χωριού μας.

Είναι πολύ ευχάριστο ότι ο αριθμός παραμένει σταθερός τα τελευταία χρόνια και δεν μειώνεται. Ας ευχηθούμε όλο και περισσότεροι νέοι του χωριού να παντρεύονται και να αποκτούν παιδιά γιατί τα παιδιά είναι το μέλλον μας, η ελπίδα μας, το χαμόγελό μας.

Ευχάριστο είναι επίσης ότι το σχολείο λειτουργεί ως 3θέσιο με τρεις δασκάλους, από τους οποίους ο δύο είναι Αραχοβίτες. Πρόκειται για το δάσκαλο Γιώργο Διαμαντούρδο, ο οποίος είναι αποστασμένος από το σχολείο της Βαμβακούς για τους μήνες που οι Βαμβακίτες γονείς με τα παιδιά τους παραχειμάζουν στα πεδία.

Επίσης Αραχοβίτοπούλα είναι η Σοφία Κ. Λεβεντάκη και η τρίτη δασκάλα είναι η Αποστολοπούλου Αγγελική, από τη Σπάρτη.

Από του χρόνου είναι προγραμματισμένο, από τη Δ/νση Στοιχειώδους Εκπαίδευσης Λακωνίας, να λειτουργήσει το Δ. Σχ. Καρυών ως ολόμερο δηλαδή θα λειτουργεί από το πρώτο έως τις 4 μ.μ. με μικρή διακοπή το μεσημέρι και υπάρχει το σκεπτικό να λειτουργεί κανονικά ως θέσιο.

Όλα αυτά σημαίνουν αναβάθμιση του εκπαιδευτικού έργου των δασκάλων και πολλαπλές αφέλειες για τους μαθητές και τις οικογένειές τους.

Το Νηπιαγωγείο Καρυών λειτουργεί εφέτος με 7 νήπια και νηπιαγωγός είναι η Κατερίνα Βασιλάκη.

Νέος επιστήμονας από το χωριό μας Καρυές ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΑΝΗΣ

Με ευχαρίστηση σας κάνουμε γνωστό ότι ένας νέος επιστήμονας, μετά την περάστωση των Πανεπιστημιακών του σπουδών στην Ελλάδα και το εξωτερικό, προσφέρει τις υπηρεσίες του στο υπερσύγχρονο οδοντιατρείο του στην πόλη μας, τη Σπάρτη.

Πρόκειται για τον Παναγιώτη Ιωάννη Μπαρμπαγιάνη, γιο της Καλλιόπης Γεωργ. Κονταλώνη και εγγονό του Γιώργου Χ. Κονταλώνη (Γιωργάκου).

Ο νέος Οδοντίατρος είναι απόφοιτος του Πανεπιστημίου Αθηνών και τελείωσε πρόσφατα επιτυχώς Master στην Κλινική Οδοντιατρική στο St. Bartholomew's and the Royal London School of Medicine and Dentistry του Λονδίνου. Στο 18ο Παγκόσμιο Συνέδριο της Παιδοδοντιατρικής που έγινε 12-15 Σε-